

Torm silmapiiril

Lohelaste klass on juba neljandat päeva Kilpkonnasaarel laagris. Eile seadsid ka okasigade klassi õpilased end siin sisse. Okassead käisid klassiekskursioonil Aafrikas. Tegelikult peaksid kõik juba ammu tagasi Lohesaarel olema, aga silmapiiril kogub jõudu tugev torm.

Igal hommikul toob kajakas Kaiabella värsked ilmateated: „Torm püsib. Muutusi ei ole. Põhjas on tuulehood, mis öösel tugevnevad ja võivad olla tormised. Lõunas on päikeseline ja sademeid ei ole*, meri on rahulik. Ilm edaspidi vahelduv.”

„Olge lahked, aga vähemalt on meil siin Kilpkonnasaarel ilus ilm,” pomiseb loheõpetaja Korneelius.

* *Sademed* tähendavad vihma või lund, *sademeteta* tähendab, et vihma ega lund ei saja.

„Aga kuni torm püsib, ei saa me siit minema,”
sosistab Trafalgar. Trafalgar on okassigade õpetaja.

Kookospähkel, Matilda ja väike õgardlohe Oskar
tulevad joostes ja hüüavad hingetult: „Olleminna
jutustab täna õhtul loo punasest Rudolfist. Kas me
võime kuulama minna?”

Korneelius ja Trafalgar vaatavad üksteisele otsa.

„Miks ka mitte,” arwab Korneelius.

„Aga läheme siis juba kõik koos,” sõnab Trafalgar.

Olleminna on iidvana hiidkilpkonn. Kui ta möö-
dunud aegadest pajatab, kogunevad paljud saare-
elanikud teda kuulama. Olleminna ootab, kuni

kõik on rahulik, ja hakkab siis madalal häälel
jutustama:

„Punane Rudolf oli kõige kardetum mere-
röövel seitsmel ilmamerel. Tema laev oli ehi-
tatud punasest puust, puri õmmeldud puna-
sest kangast ja ta lipul oli punane surnupea-
luu. Kuninga kõige vapramad kaptenid pistid
plehku, kui silmapiiril punast laeva märkasid.
Aga see ei aidanud neid, sest Rudolf haistis
kulda, hõbedat ja kalliskive seitsme meremiili
kauguselt ning tema laev oli kiirem kui ükski
teine.”

Olleminna jutustas paljudest lahingutest, mil-
les Punane Rudolf ja tema mereröövlid osa-
lesid, ja aaretest, mida nad kokku kuhjasid.
„Aga kõige suurem aare oli Rudolfi punane
amulett,” jätkas Olleminna. „Amulett andis
talle vaprust ja hulljulgust. Seda amuletti kan-
dis ta surmani.”

„Ja kuidas Punase Rudolfi lugu lõppes?“ küsib Kookospähkel.

„Räägitakse, et ta leidis oma meremehehaua väga vana mereröövlinna üsna Kilpkonnasaare lähedal. Aga sellest on palju aega möödas.“

„Sa tahad öelda, et Punane Rudolf lamab siin merepõhjas?“ pärib Matilda.

„Nõnda räägitakse,“ pomiseb Olleminna.

Siis ta haigutab kõvasti ja suleb silmad.

Kui Kookospähkel, Matilda ja Oskar rannale laagrisse jõuavad, on kuu juba kõrgel tähistaevas.

Kolm sõpra vaatavad sädelevat merd.

„Oh, kui jube!“ väristab Matilda

